

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Plettz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21 szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — — 24 kor.
Félévre — — — — 12 „
Negyedévre — — — — 6 „
Egy hóra — — — — 2 „
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknban.

Megjelenik

vasár- és ünneppnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1901.

XXX. évfolyam 43. szám.

Csütörtök, február 21.

A népiskola fontossága.

Budapest, 1901. február 20.

© Az a fáradság, hogy a népiskola értékét helyes világításba állítsuk, sokakra nézve nagyon feleslegesnek fog látszani. De itt is megint csak igaz van a régi közmondásnak: „superflua non nocent“, hogy a felesleges nem árt. „Általános igazságok“-nál szokás a szavaknak papagály módjára való ledarálásával megelégedni, a nélkül, hogy mélyebb értelmük fölött alaposabban gondolkodnánk. A népiskola értéke és fontossága nálunk összehasonlíthatatlanul magasabb, mint a legtöbb más államban.

Nálunk a népiskola a legdusabb áldásokat ajándékozó, a legjótékonyabb nemzeti eszköz és ezért rá nézve nem érvényes az a látszólag igen gyakorlati szabályelv, hogy minden népiskola még mindig jobb, mint a semmi népiskola. Nem szabad engednünk, hogy a népiskola felekezeti misszió-ház legyen, hogy nemzeti-igazságok fészkevé fadjon és ezért az államnak, ha a fenyegető bajokat megelőzni akarja, törekvését még nagy áldozatok árán is oda kell irányítania, hogy a népiskolát, ezt a nemzeti instrumentumot a felekezetektől és nemzetiségektől magához ragadja, teljesen államosítsa, még pedig lehetőleg gyorsan.

Mit jelent a népiskola az állam katonai kiválóságára, azt Ausztriában a katonai hatóságok magatartásán tapasztaltuk: főképpen nekik lehet köszönni, hogy az eredeti szerkesztésében oly kitűnő osztrák népiskolai törvény még inkább meg nem bénított, amint a reakciónáriusok akarták. Amit nemzeti fellendülésben elérni akarunk, ahhoz az állapot csak a népiskola adhatja meg, mely a lakosság tulnyomó részénél az elméleti tudást befejezéshez viszi.

Javitani akarjuk közegészségi állapotainkat, ehhez első sorban a népiskolára van szükségünk, mely felébreszti a lakos-

ság belátását s ezzel előzékenységét; emelni akarjuk a földmívelést, az előképzést nyújtó népiskolára van szükségünk; fel akarjuk lendíteni a kereskedelmet, ipart akarunk teremteni, és hogy őket versenyképesse tegyük, kitűnő munkásokat akarunk nekik adni: ismét csak a jó, az ország minden községében működő népiskola az első elengedhetetlen előfeltétel. Es ha politikai fontosságának egész teljességét akarjuk mérlegelni, akkor hallgassuk meg Adam Smith-nek, a nemzetgazdaszat atyjának nyilatkozatait, ki a „vastag tudatlanságtól és elbutulástól“ óva int, „mely civilizált államokban oly gyakran érvényesül az alsóbb osztályokban.“ „Férfi szellemi képességeinek használata nélkül“ — mondja Adam Smith, — lehetőleg még megvetésre méltóbb, mint a gyáva és az emberi szellemek lényegesebb részének elcsúszik megnyomorítottnak s eltorzítottnak. Itt tehát az államnak semmi előnye sem lenne a népoktatásból az alsóbb osztályokban, az mégis teljes figyelmét érdemli meg. De előnye van, még pedig nem jelentéktelen, az államnak ezen alsóbb osztályok jobb neveléséből. Minél tanultabbak, annál nehezebben lesznek a fanatizmus és babona ámitásainak martalékai, melyek tanulatlan népeknél gyakran a legborzasztóbb rendetlenségeket okozzák. Ezenkívül a tanult s gondolkodó nép mindig tisztesebb és rendesebb, mint a tanulatlan és buta. Tiszteli önmagát, tehát nagyobb tiszteletet élvez előjárói részéről s ennek folytán hajlandóbb ezeket a maga részéről tisztelni. Jobb vizsgálódásra képes és könnyebben átlát a pártok önző panaszain és üzelméin, tehát nehezebben lehet alaptalan és szükségtelen ellenállásra késztetni a kormány rendszabályai ellen. Szabad országokban, hol a kormány biztossága attól függ, hogy a nép kedvezően ítéljen működése felett, bizonynyal a legnagyobb fontossággal bír, hogy a nép ne legyen hajlandó elhamarkodva és szeszélyesen, könnyedén itélni fölötte . . .“

Ez bizonyosan alapos megmagyarázása és leleplezése a reakció rugóinak s legintimébb indokainak s így minden felvilágosodottabb, őszintén nemzeti érzésű magyar embernek legélénkebb érdeklődéssel s legszívesebb áldozatkészséggel kellene támogatnia s elősegítenie a Széll-kabinet s közoktatásiügyi minisztere Wlassics népiskolai politikáját.

A marosvásárhelyi választási vizsgálat Sélly Sándor miniszteri tanácsos, a marosvásárhelyi vizsgáló bizottság vezetője, pénteken Budapestre érkezik. Az ő jelentése után Széll Kálmán érdemleges választ adhat Kossuth Ferencnek a vizsgálat dolgában tett interpellációjára, úgy, hogy a minden hétre bejelentett interpellációk közül már a második el is maradhat.

A kiházasítási egyletek ügyében fölötte aktuális és széles népretegeket érdeklő interpellációt intézett tegnap Tisza István gróf a belügyminiszterhez. Ismeretes, hogy ezek az egyletek, a melyek többnyire igen szegény s csak kény intelligenciájú egyének filléreiből szedik össze vagyontukát, nem ritkán könyölmű, vagy visszaszolgáltatás következtében megkárosítják ügyfeleiket. Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter nyomban megadta a választ gróf Tisza István interpellációjára. Két irányban nyilatkozott: arra nézve, hogy mit szándékozik tenni a jövőben, hogy elje vételessék a visszaéléseknek és visszasságoknak, továbbá, hogy ez idő szerint miként jár el. A kormánynak az a szándéka s ez bizonyára osztatlan tetszéssel találkozik a közvéleményben, hogy a kiházasítási, temetkezési és betegsegélyező-egyleteket, amennyiben biztosítási momentummal bírnak, a biztosítási törvény keretében vonja be. Természetes, hogy különbséget fog tenni a nyereszkesre alapított ily vállalatok s a jótékonyági jellegű egyesületek közt. De mindenesetre bizonyos szigorú és garanciális feltételekhez köti azok megalakítását. Egyelőre újabb ily egyletek nem kapnak engedélyt az alakulásra. A mi az átmenetet illeti, ez idő szerint csak adminisztratív intézkedéseket tehet a kormány. Ezeket meg is tette, a midőn rendeletek útján szigorú ellenőrzés és vizsgálat alá véte az összes ily egyesületeket. Kétségtelen, hogy a kormánynak ez a szigorú és a szegény nép érdekeit megóvó intézkedése mihamar purifikálni fogja ezeket az egyleteket s le fogja nyesegetni azok fattyuhajtásait.

A „TORONTÁL“ tárcája.

Tisztító tűz.

A „hajléktalanok menhelyén“ már oltogatni kezdtek a lámpákat. Nem a nyomor tanyáján, ahol henegező jótékonyosság mellveregtetve ad falatot a szegénykező szegénynek, hanem — egy kávéházban, afféle bohém tanyán, melyet éppen ezek a rajongó cigánylelkek neveztek el így.

A „hajléktalanok menhelye“ tulajdonképpen egy kiszolgált kerek márványasztal volt. Itt találkozott estéről-estére, jobban mondva éjszakaról-éjszákára három „hajléktalan“, akiknek az a töredezett márványasztal volt mindenük, a családi tűzhelyük, dolgozó szobájuk, melegedő odujuk, szóval egyetlen vagyonuk.

Az a kis hónapos szoba, amely haza várta őket, csak arra volt jó, hogy lepihenjenek, ha már a kávéházat is becsukták. Nem is sokat időztek otthon a „cellában“, amint nevezték. Inkább az utcákat rótták virradatig és elköbörölték a varázslatos éjszakában.

Most még nyitva volt a „menhely“, a legényéletnek ez a rideg tűzhelye, hát ott lopták a fiatalságukat a szesz italoktól megfakult kerek asztal mögött, ábrándozva, elmélázva, mint ahogy az ilyen páriák már szokták. Egyedül voltak az egész helyiségben. A benyíló-nál bóbiskoló pincérek várták a zárórát. A nagytükrös kasszában a „bájos bestia“ (ez is az ő szavajárásuk volt) már régen aludt.

Nagy csöndesség volt a „hajléktalanok“ között is. Valami nehéz bánattal könyököltek az asztal körül, mintha mindégüknek ugyanazon szomorúság rágódott volna a lelkén. Ugyan mi bánthatta őket? Mire gondoltak? Aligha a jövőre. Hiszen aki ismeri ezeket az éjszakai alakokat, tudja, hogy azoknak a „holnap“ nem sok gondot okoz. Lesz, ami lesz, gondolják magukban. A többi az Isten dolga. A „márai“ sem igen törődnek, hiszen abból egy-két óra múltán ugys „tegnap“ lesz . . .

Ha az ilyen rajongó lelkeknek megdobbann a szívük a gondatlan nyomorgás közben; ha meghorkan a józanságuk a sok, felegeket hajszoló ábrándozás között; ha nagy ritkán kiül az arcukra a gond, a fájdalom, a szomorúság, azt csak a „mult“ okozza. Az elröppent, vissza nem térő idő, amely ha eléjük kerül zavaros meséivel, akkor látják csak, hogy mit vesztekett el benne, hogy mit kell siratniuk.

Es ilyenkor elhallgat a beszéd, megszűnik a tréfa, csendbe borul a „menhely“, ahol három felzaklatott szív dobogása veszi át a szót, kemény dolgokat mondva a lelkiismeret hangján gazdájuknak . . .

Nehéz percek ezek. Jobb tulesni rajtuk. Es ezt két dologgal lehet elérni. Az egyik a szesz, amely egyszerre ül rá az agyra és szivére; a másik a „téma“, a régi, mely mindig új marad, melynél, felenged a szív és utat nyer az érzések áradata, melynél megelégnül az emlékezet és újra felidéli a varázslatos idők ezer boldogságát, vagy ezer csalódását. Mindegy. A csalódás tövise is édes fájdalmat okoz . . . Ez a „téma“ a szerelem témája.

Csoda-e, hogy a „menhely“ körül az elborult fickók most egyszerre két gyógyszerrel is üzik a szomorúságot.

Es amíg a felhajszolt pincér sorra töltögeti előttük az absintet, egyszersemind megindul a téma; a kezdet és a vég: a szerelemről. De ennek is meg van a maga módja, rendje, a megszokott kezdete. Nem megy az mindjárt, előbb nóta kell ahhoz. Es a lassu dudolásból ki is alakul egy nóta, amint az egyik még mindig a könyökre támaszkodva, rákezdi:

Nem fogadok én teneked szerelmet,
Ugyis tudod, milyen nagyon szeretlek,
Ugyis tudod, tudja azt a világ is,
Megcsókolnám még a lábod nyomát is.

A második strófát már a másik fujja:

Ugy szeretlek, mint a galamb a buzát,
Akkor is, ha siromat felomozzák,
Akkor is, ha majd a sirba letesznek,
Porladozó szívemmel is szeretlek.

A harmadik az nem szól semmit, csak hallgatja a nótat és valami keserű mosoly ül ki ajkára. Az arca meg is vonaglik néha attól, aminek aztán az a következtetése, hogy köny ül ki a szemébe.

Helyben vagyunk már, gondolja a másik kettő és ütök a vasat, amíg meleg, még nagyobb érzéssel cifázva, hogy:

Akkor is, ha majd a sirba letesznek,
Porladozó szívemmel is szeretlek . . .

Erre természetesen összeütődnek a poharak. Talán már ötödször fogy el a gyilkos ital. (Telik a kontóból.) Aztán ismét új nóta jönne, de most elejébe áll szóval a harmadik.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) mindennap reggeli 6 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére kedden és pénteken délután 5 1/2 óráig; ugyanazon napokon este 6-tól 8-ig urak részére is. A kádfürdő egész nap este 7 1/2 óráig nyitva marad.

Február 24. A kaszinó közgyűlése.

— **Kinevezések.** A m. kir. pénzügyminiszter a nagybecskereki pénzügyigazgatóságához Schöffmann Imre pénzügyi titkárt és pénzügyigazgató helyettesét pénzügyi tanácsossá, továbbá Papp Emil győri pénzügyi segédtitkárt pénzügyi titkárrá, mindkettőt végleges minőségben kinevezte.

— **A szegények kenyere.** A torontálmezei takaré- és hitelbank 200 koronát küldött át a polgármester kezébe, hogy ezt az összeget a városi szegények közt mindennap kiosztandó kenyér beszerzésére fordítsa. Soha jobbkor nem érkezhett volna az adomány, mert immár ötszáz énel is több a szegény, aki mindennap jelentkezni a városi konyhán a maga kenyereért, a közönség rendes heti befizetéseiből pedig aligha futná sokáig ily nagy számú szegény élelmezése. Ez az összeg lehetővé tette, hogy egy héttel tovább tartson az ingyen kenyér.

— **Halálozás.** Bogdán Zsivkó nagykikindai polgármestert súlyos csapás érte nejének, született Petrovics Juliának elhunytával. A 44 éves korában sirba szállt derék asszony férjén kívül öt gyermeke gyászolja. Temetése holnap, pénteken délután lesz.

— **Barrikádok Nagybecskereken.** Az ugynevezett „stráf kocsi”, illetve ezek kocsisairól szól a mostani „megrovási kaland”, akik hűtlen napszámok módjára ha a delet hallják harangozni, ott, ahol éppen éri őket ez a füleiknek kellemes nótá, kifogják lovaikat és a nagy terjedelmű kocsiakat ott hagyják az utca közepén, sokszor ötöt, hatot is egy sorjában. Legutóbb a Toldy Ferenc-utcában láttunk ilyen kocsiort, de előfordult, hogy éjnek idején a Béga partján helyezik el azokat a közlekedést akadályozó nagy társzekereket, mert lusták haza vontatni. Csudáljuk, hogy eddigelé valamelyik kedélyes lump kompániának eszébe nem jutott, hogy megfűrészsze ezeket a tisztalkodásra áhító kocsiakat, amelyeket a kocsis urak a maguk kényelmére a Béga partján istállóznak be. Nem tudjuk, kinek a reszortjába tartozik ezeknek a közlekedést akadályozó állapotoknak a megakadályozása, szavunkat inkább a társzeker-tulajdonosokhoz intézzük azzal, hogy parancsoljanak rá alkalmazottjaikra, hogy ne hagyják a tulajdonukat képező dolgokat bitang-ságban és azt a rendes helyükre szállásolják be, ha használaton kívül hevernek; az utca tudvalevőleg nem kocsiszin.

— **Farsang a bõjten.** Egy szűkebb körű uri társaság március hó 3-án bál rendezését határozta el. A minden este érdekes mulatságnak még érdekesebb meghívóját teljes szövegében adjuk, amint következik:

Rajongó tisztelettel környezett kávésnénk, habár rég megérdemelte, ezideig „védnök” sosem volt. Hogy végre legyen és a „Halhatatlanok” almanachjába juthasson, elhatároztuk, hogy főként ez okból, de több elhallgatott jótékony cél, közöttük saját együleti céljaink elősegítésére is Dr. Mihálovits Ödön sz. Parlagi Etta uróné Nagyságának védnöksége alatt folyó 1901. évi március hó 2-ik napján a Kaszinó egyület helyiségeiben táncol egybekötött álarcos menet és tombola nélküli, jótékonyági társas-estélyt rendezünk, melyre T. Dr. Brájer Lajos urat és b. nejét azon kérelemmel szerecséltetünk meghívni, hogy nem várt elmaradását tájékoztatás végett, idejekorán bejelenteni szives kedjük. Nagybecskerek, 1901. évi februárius hó 9-én, a „Potya kávé”-hoz címzett begápari első elite kávéház törzs-, vidéki és futó vendégei: Bankovich Misi, Bielek Tóni, Botka Béla, Demkó Bandi dr., Marton András, Pachtenkirch Oszkár br., Petrovics János, Sal Ferenc, Stroz Béla, Szathmáry Kálmán, tözsvendégek. Damaszkín Arzen, Hauser Károly br., Jankovits Miklós, Kajtár Jenő, *id. Kolosváry L., Mesterovits Pali, Szávita Gerő, Szekeres Zoltán, Ziros Imre, ifj. Ziros Lajos, vidéki vendégek Bakálovits Pátó, *Balás Iván dr., Bielek Misi, Borczeky Pali, Demkó Pista, Filkóvi Boldizsár, Keresztes Guska, Seimbach Béla dr., Sojanovits Vázi, Vinczevidy Ernő dr., futóvendégek. (A *gal jelöltek kávé nem isznak, csak ártézi vizen élnek.) — Bizalmas titoktartás mellett közöltetik: 1. A társaság nőtagjai akár a farsangról megtagarított, akár a nyárra előkészített gondoskodás nem történik egyéb, mint az, hogy a „Védnök” a kávést szócintani meronyletei től eltiltotta és az, hogy akinek férfi nem jut, nővel is táncolhat. 2. A férfiak öltözeté kizárólag csak frakk, szmóking, zsakét, bluz vagy dolmány lehet. A jubbor-ködmő az est színvonalának nem felel meg. 3. A társasvacsorát, külön fizetésért, a vendéglős adja; ennek a teremért külön fizetés nem jár; a haszna csak az, amit a lóznegől csinál. 4. Az elmaradásról bejelentések Harcsa András kávéházi komornyikhoz írásban intézendők. 5. A hákrónikában a női tagok abc sorrendben lesznek sorakoztatva, csupán a „Védnök” lesz — úgy a mint az ötöt megilleti — legelől kiszervezve. 6. Belépti díj személyenként 3 korona. Felülfizetések el nem fogadtatnak a hírlapilag nem is nyugtáztatnak. A belépti-díj visszafizetésére még ismételt ásitás esetén sem tarthatni igényt.

— **Köszönetnyilvánítások.** A „Torontálmezei takaré- és hitelbank” tekintetes igazgatósága szives volt a községi főgimnázium diáksegélyző-egyletének céljaira 50 koronát utalványozni, mely összegért hálás köszönetet mond a főgimnázium igazgatósága.

A „Torontálmezei takaré- és hitelbank” tekintetes igazgatósága a helybeli községi iskolát látogató, a magyar nyelvben legjobb előmenetelt tanúsított idegen ajku gyermekek jutalmazására 50 koronát szavazott meg, mely nagy

tetszett nekem. Valami hozzá vont, egy különös érzés, melyről boldogan magyaráztam magamnak, hogy szerelem. Örültem, hogy az én lelkemben is gyökeret vert ez a „nemes” indulat. Mindig mellette voltam, még gondolatban is. Szóval nagyon jó barátok lettünk, — én legalább így gondoltam. De a boldogságomra árnyéket vetett az a tudat, — minek tagadnám — hogy nem szerelem az, amit érzek, mert nem önzetlen, nem igaz. Nagy idő után egy este ismét együttitvontunk. Amikor a szavát hallgattam, mikor a szemébe néztem, úgy éreztem, hogy most már igazán szeretem, tiszta szerelemmel... Vacsoráztunk, közben fogyott a bor, aztán a teára került a sor. Minek részletezem, hiszen már is fénylő szemekkel lesitek, — amit bizony hiába lestek. Csak ott folytatom, hogy amikor későn, hideg szszakában hazavetődtem, ezer mardosás járta át a szívemet. Szegényebbnek éreztem magam, mint valaha, mert üres volt a szívem, kiröppent belőle a „szerelem.” Borongva bujtam a takaró alá, holott előbb egy gyehehatiz melegét éreztem a szívemben. Hogy jobban megértsetek, ez a tűz más földelen is gyujtott. De az a láng csak gyujtogatásból eredt, nem volt természetes. Ebben a lángban elhamvadtt ugyan egy illuzió, de megszületett egy új érzés (vagy talán csak a régi tisztult meg a tűzben), de ez ismét nem szerelem, hanem csak egy édes céltalan gyötrelém...

Egy ideig elhallgatott és újra kiürültek a poharak. Aztán egy látszott, mintha már nem akarná folytatni. Szegénykezve, révedező szem

mel nézett körül, kerülte a tekinteteket, mintha megbánta volna, hogy belekezdett. Es megint csak lehajtott egy pohárral.

— Nos aztán? — faggatták a többiek — abból még semmit sem értünk. Hát mi az a céltalan gyötrelém?

— Hagyjuk abba... — mentegődözött az elbeszélő, zavart, szakadozott beszéddel — ezt csak éretni lehet. Elég az hozzá, hogy abban a tisztító tűzben megértettem, hogy amit akkor éreztem, legjobb esetben is felszereltem volt... Hogy most már soha sem leszek szerelmes abban az értelemben, amint azt ti magyaráztátok... Hogy azt az asszonyt elvesztettem örökre... Mert megraboltam, mert nem szerettem...

— No, de ez csak a te eseted. Ez nem általánosság, — vitatták a társai.

— Az általánosság az, hogy taktikától függ minden. Előbb a szívét, a lelkét nyerd meg. Es a rendje a dolognak, de fordítva meg ne próbáld... Különböző végeredményében mindegy.

Es amikor látta, hogy a „hajléktalanok” még mindig várják a folytatást, — hozzá tette: — Eddig volt. Es a tisztó tűz meséje.

A társai öszzenevetek, azután oda fordultak hozzá: — Ne igyál többet, öreg. Neked megárt. Eredj, fekdüj le.

Ez után még csak egyszer töltött a pincér és nemsokára a „hajléktalanok mehhelyét” bezárták. Liptai Imre.

lelkü hazafias adományért az intézet nevében hálás köszönetet mond Baden Károly igazgató.

A „Nagybecskereki Polgári Dalárda” által rendezett polgári bálon felülfizettek: Kaszinótársulat 20 korona, dr. Grandjean József 10 korona, Császár József 6 korona, Steyer J., Hermann Gusztáv, Marcoin Jenő 5-5 korona, dr. Vinczevidy Ernő 3 korona 40 fillér, Rónay Jenő 3 korona, Szabó Ferenc apátplébános, Balási József, Botka Béla, Grünbaum Frigyes 240-240 korona, dr. Dellimanics Lajos, Erdős Béla, Póti és társa, Arend Ferenc 2-2 korona, Mattanovich György 1 korona 40 fillér, Mencer Lipót, Praszchak A. 120-120 korona, Homa K., Praszchak Gy., Radics M., Nitsche W., Tersia Zsivko, Vancsik P., Samsay Gy., Galler P., Ambrózy J., Grassnek B. 1-1 korona, Csermák Etel, Gólik N. 80-80 fillér, Grünfelder A., Fellner Z., özv. Szabó Lajosné, Kauffmann Giza, dr. Demkó Endre, Guttmann B., Müller Adolf, Popovits E., Geisz J., Pfeiffer J., N. N. 40-40 fillér. Fogadják a nemes szívü adakozók ezuton és az elnökség hálás köszönetét.

— Az „Uránia” című, tudományos színház, mely most Szegeden tartja előadásait, f. hó 25-én h é t f ő n, Nagybecskerekre érkezik, ahol négy előadás van tervbe véve. A veitett képekhez, melyek egy-egy este a 200 at is meghaladják, magyarázó szöveget olvasnak föl.

— **Szédelgés biztosítással.** Eddigelé csak olvastunk ilyesmikről, de most már vármegyénk területe sem mentes a szédelgő biztosítási ügyökököl. Nehány biztosítási akvizitőr a lehető legkönnyebb módon behálózta a tudatlan falusiakkal azzal a csábító ígérattal, hogy csak biztosítsák magukat baleset vagy halál ellen, nekik ezért semmilyen díjat fizetniük nem kell. Ilyen csalóka ígérattal sokakat rábirtak arra, hogy a díjkötelezvényeket aláírják. Persze az akvizitőrök ezután felszedték a társaságtól a jutalékokat, a mi tulajdonképpen az ő egyetlen céljuk volt. A feleket pedig a társaságok felhóllítják a fizetésre és ilyenkor szaladnak fűhöz-fához, de bizony elverik rajtuk a port. Nagyon helyes lenne olyanforma intézkedés, hogy efféle vigécek csak a községelöljáróság tudtával csinálhassanak üzleteket, ahol előbb a végére járnának, vajjon igaz uton járnak-e ezek a vigécek.

— **A padéi olvasókör** létesítendő könyvtára javára f. hó 16-án fényesen sikerült táncvigalmat rendezni, melyre szép számú közönség jelent meg, a kik derült jó kedv s az észinte magyar barátságának benső megnyilatkozásait késő reggelig tolmácsolták. A bálterem — mint tudósítónk írja — impozánsul volt feldiszipve, mely a rendezőség kiváló buzgalma, izlésére s a diszes közönség igényeinek megfelelő figyelmére vallott. A változatos táncrendet s a négyest szünetelni nem akaró kitartással huszonegy pár táncolta, kik közül Rainer Dávidné, Perlesz Gunda, Gottlieb Dávidné, Gottschling Frigyesné, Faragó Gyuláné (Török Kanizsa), Hellebranth Lajosné, Herresbacher Józsefné, Szvoboda Adolfné, Beck Benjaminné, Kamplér Albertné urókn; Kovács Pirokska, Klein Hléná (Nagybecskerek), Gottlieb Bertá (Török Bece), Beck Szidike, Kamplér Katinka, Rainer Annuska, Herresbacher

— Ugyan ne fujjátok már olyan keservesen. Tudjátok is ti, mi az a szerelem.
— En ne tudnám — védekezik az egyik. Es nagyobb bizonyosság okáért egyet sóhajt. Mert hogy tudja, mi az a szerelem.
— Bár ne tudnám, — mondja a másik — de ez a sóhajtást már azzal is megtoldja, hogy a szeméihez nyul. (Nagyobb bizonyosság okáért.)
Aztán egy kis szünet következik, majd ráfordítják az elsőre a kérdést:
— Hiszen te mindig azt prédikáltad, hogy nincs szerelem. Azt csak a holdvilágfaló poéták találták ki. Most mégis kerék alá jöttél?...
— Rámérednek mind a ketten, amitől feszeleg a másik, mert érzi, hogy most nyilatkozni kell. De azért csak hallgat egy ideig, mert nem szivesen hagy a szívébe látni.
— Ugy-e, most beléd akadt a szó? — nógatják a többiek.
Erre aztán már felelni kell. Fel is emeli a poharát. Kihörpenti. A többiek pedig halgatják a gyónást.
— Emondanék nektek egy bolond históriát, ha elég józanok vagytok.
— Már hogya volnánk, — felelik egyszerűen.
— No, akkor talán okultok belőle... Igen... én azt mondtam, hogy nincs szerelem és ezt mondom ma is. Amikor ti erről beszéltek, nem a szívetek szól, hanem az idegeitek. A ti szerelmeitek csak vágy, csak ösztön, amely a testből ered és a testben vész el. Ahhoz a léleknek semmi köze... Egyszer én is voltam ilyen állapotban. Az az asszony nagyon

Ma ün...
pa...
tós...
ba...
me...
bu...
dis...
G...
hat...
4...
2...
2...
D...
Jéz...
Gu...
2...
Alb...
Hir...
1...
1...

en...
tol...
ejta...
az...
gol...
né...
sz...
sege...
var...
leg...
fog...
a...
sá...

staf...
sok...
kör...
orsz...
leg...
ezen...
kez...
Pés...
Som...
Szeg...
Ves...
Vás...
Vés...
beos...
mi...
visz...

egy...
Ma...
kérd...

ütvé...

a ki...
egyik...

sütö...
cz...
mond...
euró...
mond...
dót...
zik...
óra...
a ker...
is, ho...
hon...
blá...
Hogy...
ujság...
gazda...
üth...

divat...
ják...
adom...
Leg...
ki...
váro...
és...
gyon...
értes...
máry...
sors...
és...
vott...
és...
adom...
közér...

Balga...
fense...
neve...
köz...
lett...
lett...

Mariska kisasszonyok váltak ki s emelték az ünnepség díszét. Szünóra alatt Fleisch János dr. pardi orvos ur, emelkedett irányú s meleg érzesű tószót mondott, melyben a kör intencióját a barátságos összetartás által akarja minél eredményesebben célhoz vinni, mire a jelen voltakat buzdítva, egyben poharát emelte a kör érdemes diszelnöke: Reiner Dávid urra és a hölgyekre. Gottschling Frigyes gyógyszerész szintén hatásosan tószolt. Felülfizettek: Reiner Dávid 4 korona, N. N. 3 korona, Fleisch János dr. 2 korona, Kiss György 2 korona, Fenyves Pál 2 korona, Rigyiteky Milán 2 korona, Gottlieb Dávid 2 korona, N. N. 2 korona, Herresbacher József 2 korona, Fonyó Pál 2 korona, Schwarz Gusztáv (Ada) 2 korona, Rosenbaum Izidor (Ada) 2 korona, Szoboda Adolf 1 korona, Kampler Albert 1 korona, Weisz Henrik 1 korona, Hirschenhauser Illés 1 korona, Bék Benjamin 1 korona, Ancnyim 1 korona, Perlesz Gunda 1 korona, Fonyó István 1 korona.

Kórházak hírei. Olyan közönséges emberek ezek ma már, mint a hetipiacok zsebtolvajai s tán nem is volna érdemes értük szót ejteni, ha nem tudnók, hogy neveik közlésével az iy szédelgések megállítására hivatott hatóságoknak szolgálatot teszünk. Nos tehát, legújabbban négy egyénnel szaporodott a kórházi szédelgők száma. Lajos Vincze szegedi illetőségű könyvkötő-ség, Borbély János permontori illetőségű udvaros, Kernits József pécsi illetőségű kocsis-legény és Braun Katalin budapesti csé-édeleány foglalkoztak legújabbban kórházi szédelgéssel, kikre a belügyminiszter most felhívja az illetékes hatóságok figyelmét.

Szomoru statisztika. Egy kassai tudós statisztikát állított össze a magyarországi városokról azon az alapon, hogy étlag ezer lakos közül mennyi a tüdővésztes? E szerint Magyarország városai közül Temesvárott van a legtöbb tüdővésztes, még pedig minden ezer lakosból 108%. A sorrendben így következnek a városok: Pozsony, Selmecbánya, Pécs, Újvidék, Budapest, Kassa, Szatmár, Sopron, Komárom, Győr, Szekesfehervár, Szeged, Kecskemét, Nagyvárád, Dabreczen, Verseck, Pancsova, Kolozsvár, Zombor, Maros Vásárhely, Nagybecskerek, Hódmezővásárhely, Szolnok stb. Vizsgáló reánk nagybecskerekiekre, e szomoru statisztikában, hogy nem mi vagyunk a vezetők, de hát a legkedvezőbb viszonyokkal azért mi sem dicsekedhetünk.

Egy községben - hat óra. Az óra már nem egy halandónak sok bajt okozott. Megmondhatója ennek Mark Twain és Jókai Mór is. Utóbbtól egyszer azt kérdezték a t. Házban:

— Hány óra?
És az aranyos kedélyű koszorús költő — hátha útven a kérdezőt — azt felelte:

— Járak is, ütök is, de nem — mutatok...
Bizonyára tragikusabb sorsra jutna az a halandó, a ki a temesmegyei Dubovác községben azt kérdezné egyik beuszultótól:

— Ugyan, kérem, hány az óra maguknál?

A károlyfalvi heti hírnök ugyanis most ki-sütötte, hogy nemcsak toronyóra nem látható Dubovác-zon, hanem az egész községben össze-vissza csak ó, mond: »hat zsebóra« mutatja a lakosság a közp-európai időt és azt is legrendesebben — rendellenül. A mondott »Zeitung« tudni is véli a hat legboldogabb halandót, a kiknek zsebében remontoirezik, illetőleg cilinderek ez a huncut, sok kerekű, apró jószág. A hat boldog óragazda: a pap, a jegyző, a tanító, a községi pénzeszedő, a kormcsáros és pénzügyeri szemlész. Megtörtént már az is, hogy a háziur és boldog öratulajdonos nem volt otthon s a háziasszony kénytelen volt a szomszédos Delib-látra telefonálni, hogy megtudja, hány óra is van... Hogy mi igaz a dologban, arról feleljen a károlyfalvi újság. — Annyi azonban bizonyos, hogy az óramentes gazdáknak gondjuk lesz ezek után megtudni: hányat is üt hetne az — óra.

Csalás jótékonycéllal. Utóbbi időben divatba jött, hogy különféle címek alatt bejárják könyvekkel a vidéki városokat s könyör-
adományokat kérnek egyes jótékonycélokra. Legtöbbször azonban hamis ürügy alatt csalják ki az adakozók filléreit. Most arról értesítik városunkat, hogy az országos siketnema nevelő és tanítóképző intézet kárára fordultak elő nagyobb mérvű ily nemű csalások. Az intézet értesíti a város közönségét, hogy könyörado-mányokat csak posta úján névre küldött és sorszámozott, részint pedig az intézet jelenlegi és volt növendékeinek kiadott szintén sorszámozott és nyilvántartott iven úján csak ismerősök és rokonok között gyűjt. Minden másféle könyör-
adomány gyűjtése csalás, minek leplezése a közérdek szempontjából is szükséges.

Knyasz Boris és Knyasz Kiki. Odahaza, Bulgáriában csak így hívják a két kis bolgár fenséget, Boris és Cirill herceget. Együtt nevelkednek, együtt játszadoznak, akár csak közönséges polgárember fia. Most pedig el kel-
lett választani őket egymástól, Boris nagy beteg lett, láztól pirosnak kis orcái, pihegve fekszik a

filippopoliszi fejedelmi kastélyban s tudós orvo-sok állanak nagy komolyan beteggya körül. Ezóta a kis Kikinek nincs bemenetele a bátyjá-hoz. Magára maradt játékaival, meg tanítóival, kiket nemcsak hogy mélyeséges megvetéssel suit, de nem is szereti. A bátyját, Borist legalább szereti, noha hercegi gögjét vele is érezteti, nem is szól róla másként, csakugy, hogy ez itt, vagy az ott ni. Ezzel kárpótolja magát azért, hogy ő két esztendővel később került a fejedelmi koronával ékesített bölcsőbe. Ösdfél eszten-dős most mindössze a kis Kiki, de azért tudja, hogy micsoda nagy ur, hogy a bolgár újságoknak csak így szabad róla írniok, hogy: Cirill Henrik ő fensége, Preslav hercege. Igaz, hogy bátyjának is van ilyen címe, sőt még büszkébb rangja is, lévén ő Boris ő fen-sége Bulgária trónörökös, Tirnovo hercege, a bolgár vitéségi rend lovagja, de azért a had-sereg ranglistájában egy fokozat alatt, mind a kettő hadnagy, Boris csak annyiban áll fölőtte, hogy neki van már vagy három ezrede is. De hát mit tesz az? Kiki azért még sem enged-el-meskedik soha a bátyjának csak éppen egy eset-ben, de akkor feltétlenül és vakon, a mikor katonásdit játszanak. Ilyenkor Knyasz Boris (Boris hercege) a parancsonok. Kiki pedig a köz-legény. Es ha Knyasz Boris elkiáltja, hogy: »Hodum mars!« Akkor a kis Kiki olyakat lép ki, mint egy igazi katoná. Ha pedig Knyasz Boris megint elkiáltja: »Szoj?« Akkor a kis Kiki egyszeriben úgy megáll, mint a cövek. Egyébként pedig féltékenyen ügyel egyenlő ranguságának kidomborítására. Bo-is hercegből csak néha tör ki az autokrata. Egy izben odaadja az udvari orvosnak a felújható gummilabdáját, hogy elromlott, csinálja meg. Az orvos megcsinálta, ugy a hogy tudta, csak-hogy a labda egyszeri felfújás után megint hasznavehetetlenne lett Borisban felforrrott a düh, fölkapta a pálcáját és szinte kikelve magá-ból rivalit rá az orvosra: — Docteur! c'est affreux, vous êtes donc imbécile! (Doktor! Ez borzasztó, hisz ön ostoba!) Es végig vá-gott a pálcával az orvoson. — Ilyet Kiki nem igen tesz, de ő meg ugy érezteti a nagyuri voltát, hogy a mikor unatkozik, szórakozásból iszonyatokat sikoltozik, élesen, kiartón... Most perze, hogy Boris nagybeteg, nem üzhette volna ezt a kedvtelést. De mert a sikoltozó kedvét korlátozni ugy sem tudták vol a, mindjárt a Boris betegsége nek első napjai-ban elvittek Filippopoliszból Szófiába, onnan pedig, hogy még messzebb legyen a bátyja beteggyától, elutaztatták Bécsbe. Amint, hogy hirt ad érőli a következő tiszteletteljes hivatalos jelentés: »Cirill bolgár herceg ő fensége Kur-tukiev százados hadseregű kíséretében tegnap Szófiából Budapestre keresztül Bécsbe utazott.«

TAVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 21-én.

Budapest, február 21. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülé-sében folytatták a kultusz-tárca költség-
vetésének részletes tárgyalását.

Madarász Imre elismeréssel adó-zik a miniszternek a csonka középiskolák kiegészítéseért, valamint a magyar faj kulturális emeléseért; de a leány-gimnáziumokat határozottan károsnak tartja. A tanítók fizetési minimuma 1200 koronában volna meg-
állapítandó. A költségvetést nem fo-gadja el.

Lászlár György a népiskolai törvény revizióját követeli. A harmadik egyetemet Szegeden kívánja felállíttatni.

A Reichsrathból.

Budapest, febr. 21. (A „Torontál“ eredeti táv.) Bécsből jelentik: A Reichs-rath mai ülésében az elnök bejelentette, hogy az elnökség ma kihallgatáson volt a császárnál, aki reményét fejezte ki az iránt, hogy a Ház munkaképes leend és egyben köszönetet mondott a Ház hűs-
éges ragaszkodásáért. Az ülés tovább folyik.

Nagy tűz Brüsszelben.

Budapest, febr. 21. (A „Torontál“ ered. távirata.) Brüsszelből sürgönyzik: A tegnapi hatalmas tűzvész az antwerpeni utcában elpusztította az egész épületsort, köztük a márgarin-gyárat, papir-gyárat, a Delamonnais színház díszlettárát. Egy tűz-
oltó meghalt. A kár két millió frank.

Beszakadt boltozat.

Budapest, február 21. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Gibraltárból táviratozzák: A déli ágyu-üteg slatti boltozat beomlása következtében négy ember meghalt, hét megsebesült.

A kínai bonyodalom.

Budapest, febr. 21. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Pekingből sürgönyzik: A császári udvar már megadta beleegye-zését a követek által sürgetett kivégzések teljesítéséhez, tehát nincs ok a Szingan-fuba tervezett expedícióra.

Budapesti gabonatózsde.

Budapest, 1901. február 21.

A készárúüzlet hivatalos árjegyzései:

Buza	kilós	50 kilogr. ára		kilós	50 kilogr. ára		
		kor-tól	kor-ig		kor-tól	kor-ig	
Bánsági	6	78	7.45	7.60	80	0.—	0.—
Tiszavidéki	„	76	7.45	7.60	80	7.85	7.95
Pestvidéki	„	76	7.35	7.45	80	7.75	7.85
Bácskai	„	76	7.55	7.65	80	0.—	0.—

		kilós		
Rozs	uj elsőrendű	70—72	7.15	7.30
„	„ másodrendű	—	7.—	7.05
Árpa	„ takarmány	60—62	6.10	6.20
„	„ égetni való	62—64	5.90	6.10
„	„ sörfőzésre való	64—66	0.—	0.—
Zab	„ —	39—41	6.15	6.85
Tengeri	„ bánsági	—	0.—	0.—
„	„ másnemű	—	5.30	5.4

Határidő-üzlet.

Budapest, febr. 21. (A nagybecskereki távirata.) Kielégítő kínálat mellett, a malmok tartózkodása következtében, gyöngye vételkedv. Az árák változatlanok. A mai határidőüzlet jegyzései:

Buza őszre	749—750
„ tavaszra	769—770
Rozs őszre	728—729
Tengeri májusra	522—523
Zab őszre	628—629

KÖZGAZDASÁG.

Közgyűlések.

- Február 22. A Fényi takaré- és előlegezési szövet-
kezet közgyűlése.
„ 24. A torontáli h. é. vasutak alkalmazot-
tainak takaré- és előlegezési egylete,
mint szövetkezet közgyűlése.
„ 24. A nagybecskereki bőriparosok szövet-
kezetének közgyűlése.
„ 24. Torontálvármegye központi hitelszövet-
kezet, mint az Országos központi hitel-
szövetkezet tagja közgyűlése.
Március 3. A Kisbirtokosok Országos Földhite-
l-intézete közgyűlése.
„ 3. A nagybecskereki ipartestületi beteg-
segélyező pénztár közgyűlése.
„ 8. Az alibunári járási hitelszövetkezet köz-
gyűlése.
„ 10. A jarkováci népbank részvénytársaság
közgyűlése.

Vonatok érkezése és indulása

Nagy Becskerekre, illetve Nagy-Becskerekről.

Érvényes 1900. december hó 1-től.

Érkezik:

A nagybecskereki pályaudvarra:

- Zombolyáról: délelőtt 9 óra; este 7 óra 22 p.
Pancsováról: délelőtt 7 óra 53 p.; délután 6 óra 10 p.
Temesvárról: délelőtt 9 óra; este 7 óra 22 p.
Verseczről: délelőtt 9 óra; este 7 óra 22 p.
Alibunárról: este 7 óra 22 p.
Zombolyáról: (keskenyvágányu vonalon) reggel 8 óra
7 p.; este 6 óra 48 p.

Budapest—Nagy-Kikindáról: reggel 7 óra 52 p.; dé-
lután 4 óra 45 p.; éjjel 10 óra 22 p.

Indul:

A nagybecskereki pályaudvarról:

- Zombolyára: reggel 3 óra 55 p.; délután 4 óra 50 p.
Pancsovára: reggel 8 óra 10 p.; délután 6 óra 30 p.
Temesvárra: reggel 3 óra 55 p.; délután 4 óra 50 p.
Verseczre: reggel 3 óra 55 p.; délután 4 óra 50 p.
Alibunárra: reggel 3 óra 55 p.
Zombolyára: (keskenyvágányu vonal) reggel 4 óra
8 p.; délután 5 óra 16 p.

Nagy-Kikinda—Budapestre: reggel 5 óra 45 p.; dé-
lőtt 11 óra 48 p.; este 7 óra 06 p.

Dr. Brájer Lajos távollétében a szerkesztésért
felelős: Mayer Rezső.

Nagybecskereki ker. betegsegélyző pénztár.

Meghívó.

A nagybecskereki kerületi betegsegélyző pénztár közgyűlési kiküldöttei az 1901. évi március hó 3-án d. u. 2 órákor saját tanácstermében (Melencei-ut 2. sz.) tartandó

VIII. rendes közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghívotnak, azon megjegyzéssel, hogy ha fenti napra kitűzött közgyűlés határozatképes nem lenne, ugy annak újbóli megtartása napjaul folyó évi március hó 10-ének d. u. 2 órája tüzetik ki, a mikor is a közgyűlés alapszabályaink 27. § a értelmében — tekintet nélkül a megjelent kiküldöttek számára — határozni fog.

TÁRGYSOROZAT:

1. Evi jelentés előterjesztése.
2. Zárszámadás és mérleg előterjesztése s a felmentvény iránti határozat.
3. A tartalékalap magassága iránti határozathozatal, illetve javaslatétel.
4. 6 igazgatósági és 6 felügyelőbizottsági tag választása.
5. Járulék felemelése iránti javaslat és ebből kifolyólag az alapszabályok módosítása.
6. Négy jegyzőkönyvhitelesítő kijelölése az elnök által.
7. Esetleges indítványok.*

201-1.1

Az igazgatóság.

*) A pénztár tagjai által tett indítványok, avagy javaslatok csak az esetben tárgyalhatók a közgyűlésen, ha azok 20 közgy. tag által aláírva, a közgyűlés megtartása előtt legalább 3 nappal az igazgatósághoz írásban benyújtattak s az igazgatóság által előzetesen letárgyaltattak.

806/I. számhoz 1901. A magy. kir. államvasutak bpest-jobbparti üzletvezetősége.

Anyagszállítási pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak budapest jobb parti üzletvezetősége 1901. évben felmerülő szükségletének fedezése 8866 m. darabolt kavics szállításra ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

A részletes kimutatás, mely egyszersmind ajánlati mintául is használható, az üzletvezetőség anyagbeszerzési osztályánál (I. d.) Budapest, Külső Kerepesi ut 2 ik házcsoportjában kapható.

Ugyanezen kimutatásban fel vannak sorolva az egyéb pályázati és szállítási feltételek. Az ajánlat 1 koronás bélyeggel ellátva bepecsételve s a borítékon „ajánlat a 806/901. számhoz“ felirattal megjelölve legkésőbb 1901. évi március 6-án déli 12 óráig nevezett üzletvezetőség anyagbeszerzési osztályához beterjesztendő.

Budapesten, 1901. évi február hó.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Meghívó.

A „Nagybecskereki Kaszinó-társulat 1901 évi február hó 24-én délelőtt 10 órákor a kaszinó nagytermében

rendes közgyűlést

tart, melyre a társulat tagjai tisztelettel meghívotnak.

174-2.2

Tárgysorozat:

1. Igazgatói jelentés 1900. évről.
2. Az 1900. évi számadás bemutatása.
3. A számvizsgáló-bizottság jelentése és ennek alapján a felmentvény megadása.
4. A könyvtárak jelentése.
5. A tisztikar és választmány megválasztása.
6. A számvizsgáló bizottság választása.
7. A vigalmi bizottság választása.
8. A könyvtári bizottság választása.
9. A választmány 1900. évi szeptember hó 21-én II. pont alatt hozott határozata elleni felelősség.
10. Az 1901. évi költségvetés megállapítása.
11. Esetleges indítványok.

Szávits Sándor,
társulati jegyző.Franz J. L.,
társulati igazgató.

36123/III. szám 1900.

Magyar kir. államvasutak
Üzletvezetőség Szeged.**Pályázati hirdetmény.**

A m. kir. államvasutak kezeése alatt álló Torontól helyi érdekű vasutak Szécsány állomásán megüresedő pályaudvari vendéglő bérletére ezennel nyilvános pályázatot hirdetünk. A bérlet 1901. május hó 1-ével veszi kezdetét és tart ezen időponttól számított három éven át, vagyis 1904. évi április hó 30-ig.

Bérlőnek következő helyiségek bocsátanak rendelkezésére, u. m.: az emeleten 2 szoba, 1 konyha, továbbá 1 pince, 1 padlás.

Az üzem céljaira átengedtetik az I., II. és III ad osztályu éterem.

Az egy koronás bélyeggel és „Ajánlat a m. kir. államvasutak fent kiirt Szécsány állomása pályaudvarán levő vendéglő üzletére“ fel-

irattal ellátott, lepecsételt borítékba zárt, nemkülönben kellő okmányokkal felszerelt ajánlatok 1901. évi február hó 26-án déli 12 óráig az alulirt üzletvezetőség általános osztálya főnöknél (üzletvezetőségi palota I. emelet, 21. sz. ajtó) vagy személyesen vagy kir. posta útján benyújtandók.

Bánatpénz fejében a bérletre 200, azaz kétszáz korona készpénzben vagy állami letétre alkalmas értékpapirokban a szegedi üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál 1901. évi február hó 25-én déli 12 óráig vagy személyesen letendő vagy kir. posta útján beküldendő.

Az értékpapírok a budapesti vagy bécsi tőzsdén legutóbb jelzett 14 napnál nem régiebb, a névértéket meg nem haladó naptartályam csak 90% szerinti értékben számíttatnak. Készpénzben letett összeg után kamat nem fizetetik. Az ajánlatban a letétel megtörténte megemlítendő ugyan, de a letétről nyert elismervény nem csatolandó.

A vendéglő bérletére vonatkozó feltételek a nevezett üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályában (I. em. 12. sz.) a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetők, miért is az ajánlattevőkről feltételezzük, hogy a feltételeket ismerik s azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A fentebbi feltételektől eltérő vagy a kitűzött határidőn túl beérkezett ajánlatok, továbbá olyan ajánlatok, melyek táviratilag tételnek s végül olyanok, melyekre nézve az előirt bánatpénz le nem tétel, figyelembe vételni nem fognak.

Az ajánlatok között a választás szabadon, a bérösszegre való tekintet nélkül történik.

Szeged, 1901. január hóban.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjazatik.)

TAVASZBUZA

vetésére, triörözve, métermázsaja

16 koronával kapható

Mihalovits Ödönnel,

(202-1.1)

Nagybecskereken.

Elsőrendű tűzifa.**Valódi porosz SZALON-KŐSZÉN**

a Wildensteinsegen-Richterhof-féle hányákból.

Legjobb LÉGSZESZ-KOAKS.

Kaphatók:

KURLÄNDER IMRE

fakereskedőnél

10-23.22

a Kurländer-udvarban, Gizella-part 2766. sz. — Telefon 89. sz.

Továbbá a fatelepen, Korona-utca 585/11. — Telefon 35. sz.

A KURLÄNDER UDVARBAN néhány modern stíli üzlethelyiség kiadó.

Gazdasági gépekből

állandó nagy raktáromat ajánlom a t. c. gazdaközönség figyelmébe.

A tavaszi idényre ajánlom az elismert „Bächer“-féle egytetemes acél-ekéket és talajmivelő eszközöket.

A jelenkor legjobb és legtekélyesebb Melichár-féle „Unicum Drill“ sorbavető-gépeket, tengeri-és répakapálókat, szénagyűjtő-gépeket, „Johnston“ eredeti amerikai fűkaszálokat, marokrakó és kévekövő arató-gépeket, Nicholson-féle elsőrendű gyártmányu gőzcséplő-gépeket és kazánokat.

Képviselet Mayer-féle benzín-, petroleum-, gázmotorokban és cséplőgépekben.

Előnyös fizetési feltételek és olcsó árak mellett.

Feltűnést keltő találmány! Bármely törött vas-gépjárműnek összerakását elvállalom és azért teljes szavatosságot vállalok; ezen összerakást a bevált „FERROFIX“ felhasználásával eszközölöm.

Felvilágosítással készséggel szolgálok

186-100.

Telefon 70. szám.

Eckstein Vilmos

Nagybecskereken (Dr. Linyásky-féle ház).

Keresek egy régi négyajtós pénzszekrényt, egy régi kétajtós szekrényt és két használt fekvő-járgányt.